Kamu Emekçileri Bülteni Özel Sayı: 144

Anadolu Yakası

İşçi-Emekçi Bülteni

Örgütlü işçi yenilmezdir!

Fiyatı 250 000
20 Eylül-5 Ekim 2004

Kıdem tazminatına dokunulamaz!

Sermayenin saldırılarının ardı arkası kesilmiyor...

Sıra kıdem tazminatlarında!

AKP hükümeti de geleneği bozmadı. Bunlar da diğerleri gibi, İMF ve asalak patronların her istediğini yerine getirmek için gece-gündüz çalışıyorlar. Tayyip Erdoğan'ın başını çektiği bu takıyyeci-tüccar takımının yine de öncekilerden bir farkı var. Önceki hükümetlerden çok daha pervasız olmalarında ortaya çıkıyor bu fark...

Sömürücü sınıfları temsil eden devlet ile hükümetler, işçi sınıfının tüm kazanımlarını gaspetmek için aşamalı bir plan uyguluyorlar. Önce işçileri "mezarda emekli" olmaya mahkum eden yasayı çıkardılar. Ardından önceki hükümet tarafından hazırlanıp AKP hükümeti tarafından meclisten geçirilen "kölelik yasası" diye tabir ettiğimiz 4857 sayılı yeni İş Yasası meclisten "jet hızıyla" geçti. Bu iki hamle saldırı planın önemli aşamalarıydı.

Şimdi de sıra kıdem tazminatlarına geldi. Bu da şaşırtıcı değil. Çünkü patron sınıfı meydanı boş buldular. İşçi sınıfının kazanımlarını korumakla yükümlü olan sendikalar bu saldırılara karşı ne yaptı? Ya patronlardan yana tavır aldılar veya "dostlar alışverişte görsün" kabilinden eylemlerle işi geçiştirdiler. İşçi sınıfı ise, özellikle mücadeleye öncülük etmekle yükümlü olan sendikalı işçilerin tutumu da yenilir-yutulur cinsten değil. Şimdiye kadar sergilenen duruş, -bir şey çıkmayacağı gün gibi ortada olduğu halde- her şeyi sendikalara havale eden pasif bekleyişten ibaret.

Eğer işçi sınıfı saflarındaki pasif hava kırılmazsa, kıdem tazminatlarının gaspedilmesi işten bile olmayacak. Elimizde kalan bu son kazanımı da savunamazsak ne olacak? Sermaye uşağı hükümetin amacı ilkin "Kıdem Tazminatı Fonu" kurmak. (Bu ülkede "fon"larda toplanan paranın kimlerin kasasına gittiği ise bir sır değil.)

Sonraki aşamalara gelince:

* Tasarıya göre, kıdem tazminatı hakkından yararlanabilmek için fona 10 yıl prim ödemiş olmak gerekiyor. 10 yıl dolmadan iş akitleri feshedilenler haktan yararlanamayacak.

* Çalışanlar adına fona en az 10 yıl düzenli ödeme yapıldığında, emeklilik halinde ya da ölüm durumunda yakınlarına ödeme yapılabiliyor. Örneğin 9 yıl çalışan bir işçinin vefat etmesi durumunda, yakınlarına hiçbir ödeme yapılmayacak.

* Mevcut yasaya göre, kıdem tazminatı hesabı yapılırken bir yıllık brüt ücretin ortalamasının üzerine prim, ikramiye, yol ve yemek gibi yan ödemeler de ekleniyor. Yeni tasarıya göre ise ödeme son bir yılın ortalamasına göre yapılacak.

* Kıdem Tazminatı Fonu Tasarısı'nda, "10 yılını doldurmadan fondan ilişiği kesilenlere hiçbir koşulda ödeme yapılmaz" hükmü yeralıyor.

Asalak patronlar bununla da yetinmiyor. Bunların bir kısmı kıdem tazminatlarının bir yıl için bir ay değil, 15 günlük olmasını istiyor. İşçi sınıfına düşmanlığıyla bilinen TİSK Başkanı Refik Baydur gibi azılılara göre, kıdem tazminatı tamamen ortadan kaldırılmalıdır. Aslında yeni tasarı kıdem tazminatını fiilen ortadan kaldırıyor.

Patronlar sınıfının işi sömürüyü alabildiğine yoğunlaştırarak işçi sınıfını tamamen köleştirmektir. İşçi sınıfının görevi ise, sömürüyü sınırlamak, giderek de tamam ortadan kaldırmaktır. Yani sınıfsız, sömürüsüz bir dünya kurmaktır. Bu ise sağlam sınıf örgütleri ve kararlı bir mücadele olmadan başarılamaz. Kıdem tazminatı ve diğer haklarımızı savunmak için de aynı kararlılık gerekmektedir.

Bültenin ulaştığı tüm işçi arkadaşlara çağrımızdır!

Sizin yapacağınız her katkı (yazı, mektup, röportaj, haber, şiir vb.) bülteni daha canlı, etkili ve güçlü kılacaktır. Katkılarınızı bülteni size ulaştıran işçi arkadaşlar aracılığıyla yapabileceğiniz gibi posta ve e-mail ile de ulaştırabilirsiniz.

İşçi arkadaş!

Bülteni oku-okut fabrikanda ve çevrende dağıt!

Adres : Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/**İstanbul**
e-mail adresi: ayiep@mynet.com

Metal TİS'lerine seyirci kalan sonuçlarına katlanır!

Metal'de TİS görüşmeleri tüm hızı ile devam ediyor. Sendikalar üstü kapalı, muğlak açıklamalar yaparak günü geçiştirme telaşı içindeler. Oysa bu sorun muğlak açıklamalarla geçiştirilecek gibi değil. MESS masaya esneklik ve sıfır zam ile oturmuş durumda. Sendikalar ise sıfır zamma karşı birkaç puan daha fazla zam koparark tepkileri yatıştırma telaşı içindeler. Öyle ya, işçilerin karşılarına geçip "bakın sıfır zam dayattılar ama biz direndik, şu kadar zam aldık" demeyi hedefliyorlar. Tüm çalışma hayatını etkileyecek olan esneklikle ilgili yasaların TİS'lere girmesi konusunda ise sesleri pek kısık.

MESS ile sendikalarımız arasındaki TİS görüşmeleri başladı...

İhanete geçit vermemek için işçilerin bağımsız örgütlenmesi ve inisiyatifi zorunludur!

Hain Türk Metal çetesi esnek çalışmayı ilk kez kendileri fabrikalarda uyguladıkları için övünüyorlar. Çelik-İş ise, güçsüzlüğünü bahane ediyor ama Türk Metal'den farklı düşünmüyor. Birleşik Metal-İş ise, hazırladığı TİS taslağının tüm metal işçileri tarafından savunması gereken taslak olduğunu dile getiriyor. Bültenin geçen sayısında Birleşik Metal-İş'in TİS taslağı ile ilgili bir yazı yayımlanmıştı. O yazıda bu taslağın neden metal işçilerinin taslağı olamayacağı açıklanmıştı.

Her TİS döneminde işçilerin ilgisi ve heyecanı sendikacıları rahatsız eder, onları baskı altına alırdı. Bu dönem işçilerin sesi pek duyulmuyor. Oysa Birleşik Metal-İş'te örgütlü işçilerinin sesi gür ve tok çıkmalıdır. Çünkü onlar gelenekleri ve bilinçleri ile işçi sınıfına örnek olabilecek bir birikime ve mücadele deneyime sahipler.

Nedir bu ölüm sessizliği!

Sanki masa başında konuşulanlar bizim geleceğimiz değilmiş gibi, kurbanlık koyunlar misali sıramızı bekliyoruz. Özellikle son zamanlarda kulaklara fısıldanan "gücümüz yok, mücadele edemeyiz, onlar daha güçlü" vb. sözler boşuna söylenmiyor. Sendika yöneticileri en küçük bir hareketlilik yaşanmaması için ellerinde geleni yapıyorlar.

Oysa metal işçileri varolan haklarını nasıl kazandığını unutmuş olamaz! Bu işçiler değil 15-16 Haziranlar'a öncülük etti. bu işçiler "MESS'i ezdik, sıra DGM'ler"de dedi. Şimdi nasıl oluyor da Çolakoğlu gibi bir fabrikada zorbalıkla sendika değiştiriyor. Metal işçileri buna sessiz kalıyor! Şimdi hayatının her alanını etkileyecek olan TİS görüşmelerinde böyle bir TİS taslağına karşı neden sesler yükselmiyor? Bizlere haklarımızı ancak uzlaşma yoluyla ile koruyabileceğimiz söyleniyor ve biz buna kanıyoruz.

Nedir bizi böylesine seyirci olmaya iten şey? Yoksa bu TİS gerçekten de işçiler için "mükemmel" olmasa da iyi bir TİS mi? Yöneticilerimize çok mu güvenmekteyiz? Yoksa kendimize mi güvenmiyoruz? Bu soruların yanıtlarını Birleşik Metal-İş'in öncüleri vermek zorunda.

Sermaye ve temsilcileri arsızca emeklilik yaşı 70 olmalıdır diyebiliyorlar. Kıdem tazminatının gaspedilmesini gündemlerine almış durumdalar. Kamusal hizmetlerin burjuvaziye peşkeş çekilmesinde hızla yol alınıyor. Bu, başta sağlık, eğitim ve birçok hizmetin işçi-emekçiler için ulaşılamaz bir "lüks" haline gelmesi demektir. 4875 sayılı yasa ile yasalaştırmış oldukları Ortaçağ köleliğini, TİS'lere taşımak istiyorlar. İşçi sınıfının büyük bedeller ödeyerek kazandığı hakları bir bir gaspediliyor.

Bu saldırıları bekleyerek geri püskürtemeyiz. Bu saldırılar sadece ekmeğimizi küçültmeyecek, aynı zamanda geleceğimize dair ne varsa alıp götürecek.

Onu için metal işçileri en kısa zamanda mücadele ateşini harlamak zorundadır. TİS'e ve geleceğimize sahip çıkmak için sesimizi yükseltmek zorundayız.

Birlikte hareket etmek dışında bir çıkış yolu yok!

Merhaba dostlar,

Ben bir metal işçisiyim. Çalıştığım fabrikadaki bazı sorunları kısaca anlatmak istiyorum. En önemli sorunlarımızın başında ücretlerimiz geliyor. Çünkü bizim ücretimiz beş parçaya bölünerek veriliyor. Asgari ücret aldığımız için bu paranın bir de beş parçaya bölünerek bizlere verilmesinden dolayı hiçbir ihtiyacımızı doğru dürüst karşılayamıyoruz.

Yemek sorunumuz da var. Yemekler yenmeyecek kadar kötü, yemekhanemiz ise normal bir yemekhane bile değil. Sağlıksız koşullarda çalıştırılıyoruz. Yaptığımız iş sağlık açısından oldukça riskli. Argon kaynağı yapıyoruz. Bu kaynak insan sağlığına son derece zararlı. Bu kaynağın kendine has özel kıyafetleri var. Ama maliyeti yüksek olduğundan dolayı bu kıyafet bizlere verilmiyor. Ayrıca işlerin yoğun olduğu dönemler zorunlu olarak mesaiye bırakılıyoruz. Bazen pazar günleri bile çalışıyoruz. Servisimiz de yok. Ulaşım sorununu kendi imkanlarımızla çözüyoruz.

Bu sorunlara karşı fabrikada arkadaşlarla toplantı yaparak çözüm aramaktayız. Bugüne kadar iki toplantı yaptık. Toplantılarda sendika getirelim önerisi çıktı. Fakat işçi arkadaşlarımızın çoğunun genç ve tecrübesiz olması şu an için sendikal örgütlülük çalışmamızı olumsuz olarak etkilemekte. Ayrıca birkaç arkadaşımızın öğrenci olması da çalışmalarımızı zorlaştırıyor.

Bu olumsuzluklarımıza rağmen yine de yaşadığımız bu sorunlara dur demenin vakti gelmiştir. Zaman içerisinde fabrikamızdaki işçi arkadaşlarla sıkı bir birliktelikle bu koşulları değiştireceğimize inanıyorum. Çünkü her fabrikada olduğu gibi benim çalıştığım fabrikada da düşük ücret, ağır çalışma koşulları vb. sorunları çözmek ve sömürüyü bir parça sınırlamak için bile işçilerin birlikte hareket etmeleri gerekiyor. Örgütlenmek ve mücadele etmek dışında bir çıkış yolu bulunmuyor.

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Kurtköy'den bir metal işçisi

İşçilerin birbirlerine güvenmekten başka çaresi yoktur!

Arkadaşlar hepinize merhaba. Ben yıllardır tersanede çalışan bir işçiyim. Bülteni çıkaran işçi arkadaşlar benden de yazı yazmamı isteyince ilk başta korktuğumu söylemeliyim. Çünkü elimize kalem alıp bir şeyler yazmanın bir gemiyi tek başına suya indirmekten daha zor olduğunu düşünüyordum. Ama hiç de öyle olmadığını anladım. Herşeyden önce biz işçilerin okuması ve yazması gereklidir demiyorum, zorunludur diyorum.

Hep o cahilliğimiz değil midir bizim ellerimize pranga vuran. Haklı olduğumuz halde, haksızın önünde sessiz kalan. Kölece çalışmaya boyun eğen, üç-beş milyon için bile bile ölüme giden. Kırık kalaslar üzerine çıkarak her gün birimiz ya ölüyoruz, ya da sakat kalıyoruz. Açıkta bırakılan elektrik kabloları bugüne kadar kaç canımızı aldı? Sayısını hatırlayanınız var mı? Veya vinçlerin kafamıza düşmesi sonucu gerçekleşen ölümlerin sayısı kaç? Ya patlayan kazanlar kaçımızı öldürdü, kaçımızı sakat bıraktı? Ya parça düşerek yaralananlarımızın sayısını bileniniz var mı?

Aslında daha sayılacak birçok şey var. Var da ne kelime, öylesine çok ki! Şimdi bu sorunların okumak yazmakla ilgisi ne diyeniniz olabilir. Şöyle bir düşünelim; 20 bin işçi tersanede çalışıyoruz, peki tek bir yumruk gibi hareket edebiliyor muyuz? Cevabını ben vereyim. Hayır! Neden? Nedeni tek değil elbette, patronlar bizleri öylesine birbirimize düşman etmiş durumdaki, işçi arkadaşımızla kendi çıkarlarımız için dahi bir araya gelmeyi düşünemiyoruz. Hemen hepimiz, patronların söylediği süslü laflara kanıp, işçi arkadaşımızı yarı yolda bırakıyoruz. Hele bir düşünün birlikte hareket ettiğimizi, çalışma koşullarını iyileştirdiğimizi, evden işe gelirken "bu akşam dönebilecek miyim" diye dönüp eve bakmadığımızı. İşten atılma korkusunun olmadığını. Yemeklerin insanın yiyebileceği gibi olduğunu. Çalışıyorum ama parası sağlam mı diye düşünmediğimizi. Yok bir gün orada, yok bir gün burada, sütçü beygiri gibi dolaşmadığımızı.

Bütün bunlar imkansız mı?

Hayır arkadaşlar, bütün bunlar imkansız değil! Bütün bunlar bizim elimizde. Şöyle bir çevrenize bakın, üç-beş milyon için hayatımızı ortaya koyarak çalışmıyor muyuz? Peki hayatımızı her gün her dakika tehlikeye atarken, bu gidişe dur demek için neden çaba harcamayalım? Hayatını değil, sadece işini kaybetmeyi göze alabileceğiniz, hiç mi işçi arkadaşın yok? Bir kişi de olsa güven duyacağın işçi arkadaşın? Var diyorsan, ilk iş olarak onunla yanyana gelerek sorunlarını konuşmalısın. Yani dostlar, arkadaşlar, artık evden çıkınca evimize dönüp bakmayalım. Bunun yolu ise, okumak, yaşadıklarımızı yazmak, yaşadıklarımızdan ve yaşananlardan ders çıkararak mücadeleye atılmaktır.

Bir tersane işçisi/Tuzla

Ellerinize ve yalana dair

Bütün taşlar gibi vekarlı
hapiste söylenen bütün türküler gibi
kederli,
bütün yük hayvanları gibi battal, ağır
ve aç çocukların dargın yüzlerine
benziyen elleriniz.
Arılar gibi hünerli, hafif,
sütlü memeler gibi yüklü,
tabiat gibi cesur
ve dost yumuşaklıklarını haşin
derilerinin altında gizleyen elleriniz.

Bu dünya öküzün boynuzunda değil,
bu dünya ellerinizin üstünde duruyor.
Ve insanlar, ah, benim insanlarım,
yalanla besliyorlar sizi,
halbuki açsınız,
etle, ekmekle, beslenmeğe muhtaçsınız.

Ve beyaz bir sofrada bir kere bile yemek yemeden
doyasıya,
göçüp gidersiniz bu her dalı yemiş dolu
dünyadan.
İnsanlar, ah, benim insanlarım,
hele Asya'dakiler, Afrika'dakiler,
Yakın Doğu, Ortadoğu, Pasifik Adaları
ve benim memleketlilerim,
yani bütün insanların yüzde yetmişinden çoğu,
elleriniz gibi ihtiyar ve dalgınsınız,
elleriniz gibi meraklı, hayran ve gençsiniz.
İnsanlarım, ah, benim insanlarım,
Avrupalım, Amerikalım benim,

uyanık, atak ve unutkansın ellerin gibi,
ellerin gibi tez kandırılır,
kolay atlatılırsın...
İnsanlarım, ah, benim insanlarım,

Antenler yalan söylüyorsa
yalan söylüyorsa rotatifler,
kitaplar yalan söylüyorsa,
duvarda afiş, sütunda ilan yalan söylüyorsa,
beyaz perdede yalan söylüyorsa çıplak baldırları
kızların,
dua yalan söylüyorsa,
ninni yalan söylüyorsa,
rüya yalan söylüyorsa,
meyhanede keman çalan yalan söylüyorsa,
yalan söylüyorsa umutsuz günlerin gecelerin
ayışığı,
söz yalan söylüyorsa,
renk yalan söylüyorsa,
ses yalan söylüyorsa,
ellerinizden geçinen
ve ellerinizden başka her şey
herkes yalan söylüyorsa,
elleriniz balçık gibi itaatli,
elleriniz karanlık gibi kör,
elleriniz çoban köpekleri gibi aptal olsun,
elleriniz isyan etmesin diyedir.

Ve zaten bu kadar az misafir kaldığımız
bu ölümlü, bu yaşanası dünyada
bu bezirgan saltanatı, bu zulüm bitmesin diyedir.

Nazım Hikmet

İşçi kütüphanesinden...

Kitabın adı: Ateş
Yazarı: Henri Barbusse

Yazar hakkında kısa bilgi: Yazar 1873 yılında Fransa'da dünyaya geldi. 1. Dünya Savaşı'na er olarak katıldı. 1916 yılında yaralandı, akciğerlerinden sakat kaldığı için cephe gerisinde kaldı. Aynı yıl yazar "**Ateş**" adlı romanını yayımladı. Roman tüm dünyada ilgi ile karşılandı. Kısa zamanda kitap yüzbinlerce sattı. Yazar 1917 yılında "Eski Muharipler Cumhuriyetçi Derneği"ni kurdu. Ölene kadar da tüm dünyada anti-emperyalist, anti-faşist mücadelede en ön saflarında yürüdü. Yazar 30 Ağustos 1935 tarihinde Moskova'da Kremlin hastanesinde öldü. Onbinlerce işçinin refakat ettiği cenazesi Enternasyonal Marşı eşliğinde Fransa'ya uğurlandı. 7 Eylül'de Paris'te 400 bin kişi tarafından Enternasyonal'in gür nağmeleri eşliğinde karşılandı. Hayatını işçi sınıfına adayan Barbusse'ü son yolculuğunda işçiler yalnız bırakmadı.

Kitap hakkında: Dünya edebiyatının önemli kısmını savaşı konu alan romanlar oluşturur. Savaş romanlarının genelinde ise kahramanlıklar ve efsaneler en önemli yeri kaplar. Kahramanlar milli kahramanlarımız olup ortaya çıkarlar. Oysa emperyalist paylaşım savaşlarında, bir avuç asalağın, kan emicinin çıkarları için oluk oluk kan dökmekteyiz. Bizleri "vatan, millet" diye söylemleriyle uyutarak birbirimize kırdırırlar. Oysa kendileri kapalı kapılar arkasında bir araya gelerek görüşmeler yapar, bu savaşı ne kadar sürdüreceklerini belirlerler.

Henri Barbusse'ün Ateş romanında kahraman yok, ama adı geçenlerin hepsi kahramandır. Savaşı günlük uğraşı olarak gören sıradan askerlerin romanı da diyebiliriz. Öyle ki, nasıl dikkat etmediğimizde duvardaki saatin tik tak seslerini duymuyorsak, atılan mermi ve bombaların sesine dikkat etmeyen ve duymayan askerlerin romanı. Birbirlerini sadece savaş çatışma anlarında vurulacak hedef olarak gören askerlerin romanı. Çatışmalar durunca gizlice bir araya gelen ve dertleşen, birbirlerine yardım etmeye çalışanların romanı. Ama savaş çanları çalınca çılgınca birbirini öldürmek için uğraşan, ellerindek tüm ölüm kusan silahlarla ölüm saçanların romanı.

Ateş romanı askerlerin savaş alanında yaşadıkları sorunları, yoklukları, birbirlerini öldürerek yarattıkları ölüm tarlalarını ve onların günlük hayatlarını anlatan bir roman. Romanda savaşın, savaşanlar için ne olduğunu tüm çıplaklığı ile anlayacaksınız.

Bir metal işçisi/Pendik

Dünyanın en zengin 3 kişisinin mal varlıkları bütün azgelişmiş ülkelerin ve bu ülkelerde yaşayan 600 milyon insanın toplam gelirlerinden daha fazla...

Kamu Emekçileri Bülteni Özel Sayı: 144 ● Fiyatı: 250 000 TL ●20 Eylül 2004 ● **Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.:** Gülcan CEYRAN ● EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. ● Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/**İstanbul** ● Tel/Fax: 0 (212) 534 32 39 ● **Baskı:** Özdemir Matbaacılık / İST